

“No ens endossaran un duo de flabiols com si fos un concert econòmic”

Quins són els eixos bàsics del programa d'Esquerra?

—Nosaltres tenim un horitzó en el qual anem a buscar la justícia social, la igualtat d'oportunitats i la llibertat nacional. Pensem que la millor manera d'assolir aquests objectius és el camí de la independència. La feina per aconseguir la independència s'ha de fer a Catalunya, però anem a Madrid a defensar el país i aquesta opció.

—Per a assolir la justícia social i la igualtat d'oportunitats, penseu arribar a acords amb Iniciativa, PSOE o més grups?

—Hem arribat a acords i podem continuar establint-ne —esporàdics o més estables— amb grups que defensin això mateix: justícia social i dret a l'autodeterminació per a poder accedir a la independència.

—Totes dues coses alhora?

—Sí, ho hem fet a la passada legislatura amb Iniciativa per Catalunya, que entenem que comparteix els pressupòsits bàsics —tot i que hi ha diferències importants en la qüestió nacional— i ho podem continuar fent. I, sobretot, podem arribar a acords amb aquestes forces que emergiran amb vida renovada, com Amaiur o el Bloc Nacionalista Gallec i més.

—En el passat recent també vau arribar a acords amb PSC i PSOE. Podeu repetir-los?

—Això és difícil, perquè durant uns quants anys semblava que s'obria l'horitzó cap a una Espanya plural i plurinacional. En aquest context es va presentar, es va votar i es va aprovar l'Estatut de Catalunya. Però entenem que això ha quedat en lletra morta després de la sentència del Tribunal Constitucional i el país, la gent, s'ha

L'historiador i escriptor Alfred Bosch (Barcelona, 1961) és el candidat per Barcelona d'Esquerra Republicana - Reagrupament - Catalunya Sí. Promet treballar per un concert econòmic “mentre no puguem obrir un procés d'autodeterminació”.

sentit estafada perquè, després d'exercir el seu dret i haver aprovat aquesta carta magna, va ser retallada en tot allò que era essencial. Vista l'experiència, i atès que a les últimes ocasions sempre havíem votat diferent dels socialistes, al final hem desfet l'Entesa del Senat. No té cap sentit una Entesa en la qual no ens entenem.

—Sou partidari d'un front comú al Congrés espanyol per aconseguir un pacte fiscal per a Catalunya?

—No. No sabem què és el pacte fiscal. Pactes, se n'han fet moltíssims. L'últim, el del conseller Castells, va ser possiblement el millor pacte de la història i ja hem vist on porta: a un dèficit fiscal incrementat. Per tant, no volem continuar per aquesta via. El peix al cove, com diu Jordi Pujol mateix, ja s'ha acabat. Nosaltres hi anem a aconseguir la independència

política, amb la qual no caldrà cap pacte fiscal perquè serem una república catalana independent. Mentre això no arribi, mentre no aconseguim una majoria parlamentària, mentre no tinguem la força necessària per a instal·lar-nos en aquesta nova fase, el mínim que demanem —i amb urgència— és un veritable concert econòmic, com el que s'ha debatut al Parlament i d'on han sortit unes conclusions que nosaltres avalem. Però *pacte fiscal* és un terme que ens sona als negocis d'en Robert amb les cabres.

—Però sí que faríeu front comú a favor d'un concert econòmic? Amb CiU, Iniciativa i PSC?

—Mentre nosaltres no puguem obrir un procés d'autodeterminació que ens porti a la independència, sí: volem estirar totes les forces polítiques, des de CiU —que està a la Generalitat i, per tant, mana—, cap a un acord de concert econòmic d'independència econòmica i fiscal en què Catalunya pugui actuar com una nació major d'edat: responsable i capaç d'administrar-se els seus recursos. Això vol dir recaptar tots els impostos, administrar-los, gestionar-los, liquidar-los, inspeccionar-los, etcètera.

—Podreu arribar a un pacte amb CiU en aquest sentit?

—No busquem un pacte, busquem un concert econòmic que ens doni independència fiscal. Com a mínim. El nostre objectiu últim és la independència política. Si insisteixen en un pacte, que encara no hem entès què vol dir, què significa i quins resultats es busquen, no.

Hem d'intentar resoldre de debò el problema i no posar-hi pedaços.

—Coincidiu amb els objectius de pacte fiscal del cap de CiU, Josep Antoni Duran i Lleida?

—No ho sabem, perquè no hem entès què vol Duran i Lleida. Ho hauria d'explicar clarament. Vol realment que recaptem tots els impostos? No ho sabem. Sents veus de Convergència que diuen que sí i després sents veus, com en Duran i Lleida, o en Sánchez Llibre l'altre dia, que diuen que volen reduir l'espoliació del 8% al 4%. No. No ens hi trobarem, per aquesta via. Que ens diguin de manera clara quin és el seu objectiu i després sabrem si ens podem posar d'acord o no.

Aquí hi ha un altre tema de fons. Si realment el PP té una majoria absolutíssima o absolutista, ja podem anar a buscar pactes, que serà donar-se cops de cap contra la paret. Nosaltres, en Duran i Lleida i tots els altres. Si es confirmen les enquestes, l'horitzó que veiem és la defensa del país, dir les coses altes i clares, no deixar passar bou per bèstia grossa i que no ens enganyin. La negociació serà molt difícil. No permetrem que ens endossin un duo de flabiols com si fos un concert econòmic.

—Fareu grup parlamentari amb Amaiur si cal?

—No ho sabem. Aquí hi ha una qüestió ètica i una qüestió aritmètica. La qüestió ètica la tenim clara: no tenim cap problema, i menys en un context en absència de violència, per a posar-nos d'acord amb l'esquerra *abertzale*. Ara, haurem de veure l'aritmètica com surt: si podem fer grup sols, si ells poden fer grup sols, si sumem o no sumem. També caldrà veure quina lectura del reglament fa la mesa del parlament. Una mesa del Congrés

molt controlada pel PP podria afectar la composició dels grups. De moment, són tot especulacions. No tenim res contra Amaiur ni contra cap altre grup que s'acosti als nostres plantejaments, però caldrà veure què passa.

—En l'objectiu de treballar per la justícia social, què voleu: evitar retallades?

—El dèficit fiscal, per a nosaltres, és dèficit nacional i dèficit social. El dèficit fiscal no ens permet d'invertir en benestar. Només que ens retornessin el dèficit corresponent als dies que dura aquesta campanya electoral, podríem conservar tots els serveis i

instal·lacions sanitàries que es retallen durant un any sencer. Per a nosaltres el dèficit fiscal és fonamental, no va deslligat dels problemes de la gent i de les retallades de l'estat del benestar.

D'una altra banda, tenim una segona crisi, que és la que té tothom, que és una crisi del sistema bancari, sobretot, però també de mercat i de mercat ocupacional. Per això proposem una colla de mesures per a resoldre-ho. Són sobretot de foment de l'ocupació, principalment a pimes i autònoms. Per exemple, bonificacions del 100% de la Seguretat Social a la primera con-

“Es tracta de convertir l'estat espanyol en una democràcia parlamentària occidental”

“Una colla d'incentius podrien comportar una minva impositiva de 4.500 euros i un estalvi de 6.200”

tractació; deducció de 3.000 euros de l'impost de societats durant el primer any, quan es contracti algú; vacances fiscals per als autònoms durant cinc anys... Tota una colla d'incentius que hem calculat que podrien comportar una minva impositiva de 4.500 euros, però, en canvi, generarien un estalvi —per la gent que tindria feina— d'uns 6.200 euros. Hi sortiríem guanyant i, a més a més, tindriem gent treballant, consumint i pagant impostos. A més, hi ha un tercer front, que és la inversió en infraestructures clau: en lloc de gastar en trens que no tenen passatgers i aeroports que no tenen vols, proposem que es reforcin les vies productives com el corredor mediterrani, ara que la UE ha posat seny en aquest litigi.

—**Alerteu que CiU i PP rescataran el transvasament de l'Ebre, però el PP no ho inclou al programa i CiU defensa el Roine des de fa temps.**

—El PP ho va incloure clarament al preprograma i després, quan hi va haver queixes, ho van amagar. Però, clarament, la intenció del PP és interconnectar grans conques. Hi haurà molta pressió del PP des de València i es reproduirà una situació que ens pensàvem que havia desaparegut del mapa.

—**A l'última entrevista a EL TEMPS vàreu dir que anàveu a Madrid a presentar els papers del divorci. Ja els teniu preparats?**

—Plantejarem a l'estat un procés d'autodeterminació que, primer, reconegui el dret i, després, estableixi les normes perquè aquells que vulguin decidir el seu propi futur, ho puguin fer amb tota llibertat. Es tracta de convertir l'estat espanyol en una democràcia parlamentària occidental com ho és el Regne Unit, on aquest dret ha estat reconegut públicament pel líder conservador David Cameron, per a Escòcia o per a qui vulgui —i fins i tot ha dit que, per a ells, com més aviat es convoqui aquest referèndum, millor. Entenem que aquesta és l'actitud democràtica correcta i, per tant, plantejarem aquest procés. És clar que el nostre èxit dependrà de la força que tinguem, de la fortalesa parlamentària que ens doni el poble de Catalunya.

Alex Milian

Joan Coscubiela (Barcelona, 1954), el candidat d'Iniciativa per Catalunya (ICV-EUiA), va ser secretari general de CCOO a Catalunya durant tretze anys. Opina que les retallades no són una imposició d'Europa, sinó una opció del PSOE, a Espanya, i de CiU, a Catalunya.

“Els bancs han de respondre per haver rebut diners i no haver fet fluir el crèdit”

De manera molt resumida, quins són els eixos bàsics del programa d'ICV-EUiA?

—ICV-EUiA defensa, a través del seu programa electoral i abans també, que cal rescatar la gent i no els bancs, que són un dels principals responsables d'aquesta crisi. La solució per a sortir de la crisi no és retallar, retallar i retallar, sinó fer que qui té més pagui més per a tenir més recursos i poder generar el consum privat. Sense inversió pública, el consum i l'economia no es reactivarà sinó al contrari, ens enfonsarà més en el pou de la crisi. I, naturalment, calen mesures pensades per a la gent i no per als mercats, com ara la dació en pagament o la regeneració de la democràcia, perquè tenim una democràcia segrestada pels mercats. Jo vull una democràcia representativa, però també participativa, que no sigui només cada quatre anys. El dret de decidir es defensa en els temes nacionals, però també en altres àmbits com la independència energètica, o poder decidir per nosaltres mateixos i que no ho facin els mercats per nosaltres.

—**La campanya sembla més polaritzada (cap al bipartidisme) que mai, tot i que les enquestes coincideixen en un únic guanyador. Us perjudicarà la por d'una victòria absoluta del PP?**

—El que perjudica la democràcia és la desmobilització ciutadana i la desafecció que provenen del bipartidisme. En aquestes eleccions ens trobem Rubalcaba, que amaga tot allò que ha fet i ara diu el contrari, i Rajoy que no diu què farà perquè sap que aplicarà les mateixes polítiques que Zapatero. Ara cal apel·lar a la consciència de cadascú per a fer saber que a Catalunya només hi ha una força que pot trencar aquest bipartidisme, i és ICV-EUiA. CiU només defensa una minoria representada a través dels *lobbies*. Nosaltres volem que la gent tingui un paper determinant en les decisions polítiques. I no només cada quatre anys.

—**Serà possible d'evitar les retallades que són dictades per Europa? Creieu que podeu coincidir amb el PSOE en aquest intent d'aturar les retallades?**

—Europa no dicta com fer les retallades. Aquesta ha estat una opció del govern del PSOE i del govern de CiU, aquí a Catalunya. A nosaltres ens trobaran sempre, al carrer i a les institucions, fent front a les polítiques de retallades en salut, educació i serveis socials bàsics. CiU ha retallat en polítiques socials i, en canvi, ha eliminat l'impost de successions per només 500 famílies, les més adinerades que encara pagaven aquest gravamen. No-